

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.345/2023/19.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. október 05. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2023. március 09. napján meghozott 6.B.453/2021/55. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a kábítószer-kereskedelem büntettének jogszabályi megjelölése helyesen: Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. *fordulat*, (3) bekezdés, az arany nyakláncra, az arany karperecre, valamint a 243 000 forint összegre elrendelt vagyonekbezárs Terhelt3 III. rendű vádlott vagyona terhére vonatkozik.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 18 000 (tizennyolcezer) forint Terhelt2 II. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Terhelt3 III. rendű vádlott személyi igazolványának száma: egyéb1 lakóhelye: cím32 szám.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatával bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], és új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségében (Btk. 184. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), továbbá Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottat 1-1 rendbeli társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében (Btk. 176.

§ (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért Terhelt1 I. rendű vádlottat mint visszaesőt – halmazati büntetésül – 5 év 5 hónap fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 6 (hat) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, Terhelt2 II. rendű vádlottat 5 év 5 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, míg Terhelt3 III. rendű vádlottat 2 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a vádlottak – III. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtása esetén – feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, az általuk előzetes fogva tartásban, valamint bűnügyi felügyeletben töltött idő kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe történő beszámításáról, valamint a lefoglalt bűnjelekről. 243 000 forint értékben vagyonek Kobzást rendelt el, és kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen egyrészt az ügyészség jelentett be fellebbezést a fenntartott három munkanapos gondolkodási időben, kizárólag a büntetéskiszabást érintő rendelkezés ellen Terhelt3 III. rendű vádlott terhére, büntetésének súlyosítása érdekében, míg az I. és II. rendű vádlottak tekintetében tudomásul vette azt. Fellebbezésének indokai szerint az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, így a kiszabott büntetés rendkívül enyhe, a felfüggesztett szabadságvesztés nem szolgálja az általános megelőzést és nincs visszatartó ereje, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a III. rendű vádlottal szemben magasabb tartamú, börtönben letöltendő szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

[3] Másfelől Terhelt1 I. rendű vádlott a büntetés enyhítése érdekében terjesztett elő jogorvoslatot, amelyet írásban nem indokolt. Az ítélet kihirdetésén jelen nem lévő védője, ügyvéd1 az ítélet elektronikus úton megküldött rendelkező részét 2023. március 13. napján letöltötte, perorvoslati nyilatkozatot az ekkor megnyíló, Be. 582. § (3) bekezdése szerinti nyolcnapos jogvesztő határidőn belül – ami 2023. március 21. napján lejárt – nem tett, így úgy kell tekinteni, mint aki az ítéletet tudomásul vette. Mindezek ellenére 2023. október 04. napján az enyhítés végett bejelentett fellebbezését írásban indokolta. Ezt az ítéltábla Terhelt1 I. rendű vádlott fellebbezése indokolásának tekintette.

[4] Terhelt2 II. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A II. rendű vádlott írásban is benyújtott fellebbezésében kifejtette, hogy 1-2 alkalommal vitt el Terhelt1 kérésére és részére előkészített kis csomagot, de nem tudta, csak sejtette, hogy kábítószer tartalmaz. Mivel soha nem kereskedett kábítószerrel, sem vádlott-társai, sem pedig tanú14 és tanú5 tanúk nem fogadhatók el szavahihetőnek. Sérelmezte, hogy a tárgyaláson esélyt sem kapott a védekezésre, vagy hogy kérdést tehessen fel. A kereskedéssel történt elkövetést tagadva, a Btk. 176. § (5) a) pontja szerinti kábítószer-kereskedelem vétségének megállapítására tett indítványt.

[5] Terhelt3 III. rendű vádlott védője írásban – szintén a Be. 584. § (6) bekezdésében előírt határidőt elmulasztva – benyújtott fellebbezésében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, ami mellé védenccé foglalkoztatását igazoló okiratokat csatolt.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.181/2023/2. számú észrevételében rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerűen lefolytatott eljárásban az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat teljeskörűen és irathűen értékelte, azonban a bünszövetség ismérveit – annak ellenére, hogy az ítéleti tényállás tartalmazza – elmulasztotta vizsgálni. A vádlottak között előzetes megállapodás alapján kialakult üzleti kapcsolat a kábítószerre vonatkozó adásvételekben realizálódott, így a bünszövetségben történt elkövetés jelen esetben súlyosító körülményként értékelendő. Terhelt3 III. rendű vádlottat érintően a bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően, ezért a III. rendű vádlottal szemben is végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása szükséges. Mindezek alapján Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a büntetését súlyosítására, míg az I. és II. rendű vádlottakat érintően az ítélet helyben hagyására tett indítványt azzal, hogy a vádlottak a kábítószer-kereskedelem büntettét bünszövetségben valósították meg.

[7] A másodfokú bíróság az ügyészség és a védő perorvoslatát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[8] A nyilvános ülésen az ügyész, az I. és II. rendű vádlottak védői a bejelentett perorvoslatukat fenntartották, azt a II. rendű vádlott védője annyiban egészítette ki, hogy védence esetében megfontolandó a bűnsegédi magatartás. A III. rendű vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. vádlott a büntetések enyhítését kérték, míg Terhelt3 III. rendű vádlott megbánását fejezte ki cselekménye kapcsán.

[9] A fellebbezések alaptalanok.

[10] Tekintettel arra, hogy a Terhelt2 II. rendű vádlott és védője által bejelentett perorvoslat részben felmentésre irányult, az ítéltábla a Be. 590. § (10) bekezdésére figyelemmel, a Be. 590. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

Így annak ellenére, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott és az ügyész – Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében – a büntetés kiszabása miatt jelentett be jogorvoslatot, a Be. 590. § (3) bekezdés értelmében korlátozott felülbírálatra nem kerülhetett sor.

[11] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút

eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés a-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1), (2) bekezdés], amely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[12] Terhelt2 II. rendű vádlott azon sérelme, hogy a törvényszék által megtartott tárgyalásokon esélyt sem kapott a védekezésre, vagy hogy kérdést tegyen fel, egyértelműen cáfolható volt. Épp ellenkezőleg, az elsőfokú jegyzőkönyvek tanúsága szerint minden egyes bizonyítási eszközzel, bizonyítékkal összefüggésben biztosítva volt számára, hogy észrevételeket tegyen vagy kérdéseket tegyen fel. A II. rendű vádlott – Be.-szerű kioktatást követően (21. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) – a foganatosított tanúkihallgatások mindegyikén részt vett és minden tanú vallomásának felolvasásakor jelen volt, ekként a tárgyalásokon kérdéseket tehetett fel és észrevételeket tehetett, amely jogaival élt is (például: 26. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6., 8. és 10. oldala, 53. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldala). Összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú eljárás során a fegyveregyenlőség elve valamennyi terhelt esetében messzemenőkéig érvényre jutott.

[13] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy egy terhelt büntetéseire vonatkozó adatok nem képezik a történeti tényállás részét, hanem csak megállapítást igénylő tények, amelyek ezáltal kötöttség nélkül módosíthatók (Kúria Bfv.I.611/2019/10.). Ennek okán az elsőfokú ítélet indokolásának az I. és II. rendű vádlottak büntetőjogi előéletét taglaló részét az ítéltábla a bűnügyi nyilvántartás adatainak figyelembevételével az alábbiak szerint egészítette ki, illetőleg pontosította:

- elsőfokú ítélet [4] és [14] bekezdés: A Nyíregyházi Városi Bíróság ítéletének száma helyesen: 43.B.1338/2008/35.;
- elsőfokú ítélet [12] bekezdés: Terhelt1 I. rendű vádlott a büntetéséből 2017.02.17. napján szabadult feltételes kedvezményrel, letöltéssel 2017.07.06. napján szabadult volna;
- Terhelt1 I. rendű vádlottat időközben a Nyíregyházi Járásbíróság a 2023. január 11. napján kelt 26.B.519/2022/6. számú ítéletével, amely a Nyíregyházi Törvényszék 1Bf.93/2023/5. számú határozatával 2023. április 06. napján emelkedett jogerőre, kábítószer birtoklásának vétsége miatt 150 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2021.12.21.;
- Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak ellen a Nyíregyházi Járásbíróságon 28.B.366/2023. szám alatt új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt van folyamatban büntetőeljárás;
- elsőfokú ítélet [18] bekezdés: a Nyíregyházi Városi Bíróság 34.Bk.576/2011/2. számú összbüntetési ítélete a *Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság* 3.Bkf.561/2011/2. számú határozatával emelkedett jogerőre.

[14] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat teljeskörűen és irathú módon értékelte. Vizsgálta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését tagadó Terhelt2 II. rendű vádlott védekezését, azt egyéb bizonyítékokkal össze is vetette. Bizonyíték-mérlegelése eredményeképpen helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Terhelt2 II. rendű vádlott bűnössége kétséget kizáró módon megállapítható az I. és a III. rendű vádlott bíróság által elfogadott beismerő, önmagukra és II. rendű vádlottra nézve terhelő vallomása alapján, amit a tettenérés, a jogszerűen lehallgatott telefonhívások leirata, tanú5, tanú4 és tanú1 tanúk vallomásai, a lefoglalásról készült

jegyzőkönyvekben foglaltak, valamint az igazságügyi vegyészszakértő által készített szakvélemény is aggálytalanul alátámasztott.

[15] A Terhelt2 II. rendű vádlott felmentést célzó fellebbezése egyebekben a bizonyítékok elsőbírői mérlegelését támadja, ami megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethet.

[16] Törvényesen vont tehát következtetést az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak. A másodfokú bíróság a felülbírálat kiterjesztése során nem észlelt olyan körülményt, amely a vádlottak felmentését vagy az eljárás megszüntetését tenné szükségessé.

[17] A törvényszék helyesen hivatkozott a Kúria 1/2007. számú Büntető Jogegységi határozatában foglaltakra (elsőfokú ítélet [68] bekezdés), amelyet a bírói gyakorlat is megerősít (BH2015. 324., BH2020. 350.). Az irányadó történeti tényállás egyértelműen igazolja, hogy a vádlottak szándékegységben cselekedtek egymással a kábítószer rendszeres adás-vétele, a kereskedelmi tevékenység során, így a tártettesi elkövetés – ami tipikus ilyen ügyekben és a bírói gyakorlatban – kétséget kizáró módon megvalósult (BH2013. 264.). Ugyanakkor e körben – a teljesség kedvéért – az 57/2007. BK vélemény 5. b) pontjában foglaltakra is szükséges utalni, amely az a) pontban megfogalmazott forgalomba hozatalhoz képest rögzíti az annál tágabb körű kereskedést, ami magában foglal bármilyen olyan tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz (pl. csomagolás, tárolás, szállítás, elosztás). Mindezek alapján a Terhelt2 II. rendű vádlott védőjének nyilvános ülésen tett felvetése, miszerint védenec tekintetében a bűnszegédi magatartás is megfontolandó, nem foghatott helyt.

[18] Ezen túlmenően a törvényszéki indokolás a Btk. 461. §-ára történő utalással is kiegészítendő, hiszen ez utóbbi határozza meg a jelentős kábítószer-mennyiség fogalmát. Mindazonáltal, az elsőfokú bíróság a lefoglalt kábítószer mennyiségére is figyelemmel megalapozottan következtetett a kereskedelemmel történt forgalomba hozatalra, amely elkövetési módnak (4. *fordulat*) a rendelkező részben is meg kell jelennie, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[19] A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel, azonban az az alábbiakkal egészítendő ki.

[20] Az elsőfokú ítélet [24] bekezdése – ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség átiratában is utalt – a bünszövetség fogalmi elemeit maradéktalanul tartalmazza, azonban a cselekmények ekként történő vizsgálatát a törvényszék elmulasztotta.

[21] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja értelmében bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezetten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet.

[22] A bűnszövetségre vonatkozó törvényi rendelkezés értelmezését érintően a IV. számú Büntető Elvi Döntés ad iránymutatást, amelynek 1. b) pontja szerint bűnszövetség létrejöttének nemcsak az a feltétele, hogy a bűncselekmény alanya akár tettesként akár részesként két vagy több személy legyen, hanem az is, hogy az elkövetők – a cselekmények elkövetését időben megelőző – megállapodása szervezett bűnelkövetésre, vagyis magára a bűnözésre, illetve több bűncselekmény elkövetésére irányuljon.

[23] Mind a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség B.289/2021/58. szám alatti vádirata 2. vádpontjának első bekezdése, mind pedig az elsőfokú ítélet tényállásának [24] pontja azt tartalmazza, hogy a vádlottak az egyes bűncselekményeket közösen, egymás tudtával, kifejezett megállapodásuk szerint hajtották végre, így – ahogyan arra az ítéltábla fentebb már utalt – egyértelműen rögzíti, hogy az ítéletben marasztalt vádlottak szándékegységben cselekedtek egymással a kábítószer rendszeres adás-vétele, a kereskedelmi tevékenység során, ugyanakkor a büntetésre súlyosító hatással bíró bűnszövetség megállapítása sem maradhat el jelen ügyben.

[24] Az irányadó tényállás szerinti, rendszeres jövedelemszerzés érdekében történt terhelti megállapodás a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti bűnszövetség valamennyi elemét tartalmazza, amit a lefolytatott tárgyi, okirati és személyi bizonyítás eredménye is megerősített. Csak megjegyzi az ítéltábla, hogy a IV. számú Büntető Elvi Döntés 4. pontja a megállapodás formáját illetően azt is rögzíti, hogy az akár hallgatólagos is lehet, jelen esetben azonban ennél többről volt szó.

[25] A bűnözésre irányuló tervszerű kapcsolat és akarategység tehát kétséget kizáró bizonyossággal megállapítható, ekként azt az ítéltábla a Btk. 176. § (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette esetén valamennyi vádlottra nézve súlyosító körülményként értékelte.

[26] A törvényszék e kiegészítéstől függetlenül a vádlottakkal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elveknek megfelelő, tetтарыnyos és az egyéniesítés követelményeit teljesítő büntetést szabott ki, amely szükséges, egyben elégséges joghátrány.

[27] A Terhelt1 I. és Terhelt2 II. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott szankció eltulzottnak nem tekinthető, sőt az I. rendű vádlott esetében inkább tekinthető méltányosnak, így a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[28] A Terhelt3 III. rendű vádlott büntetésére vonatkozó ügyészégi fellebbezés kapcsán kiemeli az ítéltábla, hogy a bűnösség elismerésének igen nagy a büntetést enyhítő hatása. Általánosságban elmondható, hogy beismerés hiányában szélesebb körű bizonyítást kell lefolytatni, a feltáró jellegű vallomás ezért igen hangsúlyos. A büntetőeljárási törvény logikája is arra épül, hogyha valaki hiteles, őszinte, a hatóság munkáját is segítő beismerő vallomást tesz, ezt a büntetés kiszabása során értékelni kell annak ellenére, hogy jelen esetben a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a III. rendű vádlott beismerő vallomását (és a tárgyaláshoz való jogáról lemondását) – annak törvényi előfeltételei hiányában – nem fogadja el, ennek köszönhetően nem volt az ügy már az előkészítő ülésen befejezhető, noha a III. rendű vádlott törekedett arra.

[29] Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy a büntetlen előéletű, a cselekményt beismerő, tettét megbánó, rendezett életvitellel bíró Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben a büntetési célok a Btk. 82. § (1), (2) bekezdés b) pontjában engedett enyhítés teljes kimerítésével is elérhetők, ami mellett indokolt volt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése is. Helytállóan határozta meg a törvényszék a próbaidő tartamát a Btk. 85. § (2) bekezdése szerinti maximális tartamban, azaz 5 évben.

[30] A Terhelt3 III. rendű vádlottra kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztése tekintetében az ítéltábla – pótolva az e körben észlelt hiányosságot – az alábbiakat emeli ki.

[31] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozat 1. pontjában megállapította, hogy a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdéséből fakadóan alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen.

[32] A Btk. 102. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.

[33] Az érdemesség fogalmát, illetőleg annak tartalmát a jogalkotó sem a korábbi Btk.-ban, sem a Btk.-ban nem határozta meg, annak tartalmára vonatkozóan a jogszabály indokolása ad némi iránymutatást. A fogalom valóságos tartalmát a bírói gyakorlat munkálta ki (EBH1983. 51.). Az érdemesség vizsgálatánál különösen az elkövető személyét, életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és motívumait kell értékelni (EBH1986. 92.). Az érdemesség megállapításánál nemcsak az elkövető személyét és életvitelét, hanem a bűncselekmény tárgyi súlyát és jellegét is értékelni kell (BH1983. 221.).

[34] A másodfokú bíróság elsősorban a Terhelt3 III. rendű vádlott büntetlen előéletére és igen kedvező személyi körülményeire tekintettel úgy ítélte meg, hogy előzetes mentesítésben részesíthető.

[35] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, azaz a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatáról, a vádlottak – Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében a büntetés végrehajtása esetére – feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és a lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról.

[36] A vagyonelkobzás tekintetében egyértelműsíteni kellett azt a – rendelkező részben fel nem tüntetett – körülményt, hogy annak elrendelése Terhelt3 III. rendű vádlott vagyona terhére történt.

[37] Az ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel, a fellebbezések alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[38] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő részvételével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdésében írtakra is – Terhelt2 II. rendű vádlott viseli.

[39] Az ítéltábla a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja és a Be. 184. § (2) bekezdés e) és f) pontjai szerint rögzítette a vádlott személyazonosító igazolványának számát és tartózkodási helyét.

Debrecen, 2023. október 05.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpádné dr. Német Laura s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 6.B.453/2021/55. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. október 05.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke